

částku 2.000 Kč, a s druhé strany rozsudek nic nezjišťuje, co by mohlo poukázati k tomu, že škoda věřiteli způsobená byla vyšší než vymáhaná pohledávka s příslušenstvím, je zřejmo, že nalézací soud mohl k předpokladu o výši škody převyšující 2.000 Kč — rozsudek tento předpoklad blíže neodůvodňuje — dospěti jen tím, že přihlédl i k zákonným úrokům pohledávky z pozdější doby. Při tom však rozsudek přehlíží, že pro posouzení škody rozhoduje stav v době trestného činu. Správnost tohoto názoru plyne již z úvahy, že jinak by kvalifikace skutku závisela na nahodilé skutečnosti, kdy došlo ke stíhání a odsouzení pachatele (srovn. v témže smyslu Miříčka, Trestní právo hmotné, 1934, str. 381, Finger, Strafrecht, 1914, str. 537; Altmann-Jacob, Kommentar, 1930, str. 1574; dále rozh. nejv. soudu víd. čís. 1221 a 3390 úř. sb.). Jelikož ze zjištění rozsudku vyplývá, že škoda činem stěžovatelů způsobená v této rozhodné době nečinila více než 2.000 Kč, trpí rozsudek, pokud přes to kvalifikoval skutek obžalovaných za přečin, zmatkem podle čís. 10 § 281 tr. ř., ježž mu zmateční stížnost v té příčině právem vytýká. Bylo proto zmateční stížnosti v tomto směru vyhověti, napadený rozsudek ve výroku o vině obou stěžovatelů zrušiti a podle § 288, odst. 2, čís. 3 tr. ř. ve věci samé uznati právem, že se stěžovatelé dopustili jen přestupku podle § 1 zákona o maření exekuce, pokud se týče spoluviny na tomto přestupku.

Čís. 5347.

Manželský druh obžalovaného může použití zmateční stížnosti ve prospěch obžalovaného jen potud, pokud by tak mohl učiniti obžalovaný sám.

Uspokojil-li se obžalovaný s rozsudkem odvolacího soudu, nemůže již uplatniti tento opravný prostředek ani jeho manželský druh místo něho.

(Rozh. ze dne 2. července 1935, Zm III 293/34.)

Nejvyšší soud, přezkoumaj trestní věc proti M. H. a spol., obžalovaným pro zločin podle § 285 tr. z. a j., odmítl zmateční stížnost podanou manželem obžalované J. S.

Důvody :

Podle obsahu protokolu o hlavním odvolacím líčení obžalovaná J. S., která byla při tomto líčení osobně přítomna, spokojila se s rozsudkem odvolacího soudu a stejně se vyjádřil i její zvolený obhájce. Dodatečně se však obžalovaná spolu se svým manželem dostavila k odvolacímu soudu a oba ohlásili proti rozsudku zmateční stížnost. Odvolací soud však usnesením ihned vyhlášeným odmítl zmateční stížnost ohlášenou obžalovanou s odůvodněním, že obžalované nepřísluší právo použití zmateční stížnosti, když již před tím prohlásila, že je s rozsudkem spokojena. Zmateční stížnost, ohlášenou manželem obžalované, však vrchní soud přijal a předložil ji k rozhodnutí nejvyššímu soudu.

Podle § 383, odst. 2 tr. ř. a podle 1. odst. § 31 por. nov. může ve prospěch obžalovaného použití zmateční stížnosti obžalovaný sám aneb místo něho jeho manžel. Ze znění tohoto předpisu zákona plyne, že manžel obžalovaného může použití zmateční stížnosti ve prospěch obžalovaného jen, pokud by tak mohl učiniti obžalovaný sám. Poněvadž v tomto případě, jak z výše zmíněného obsahu protokolu o hlavním odvolacím líčení je vidno, obžalovaná J. S. se s rozsudkem vrchního soudu spokojila, čímž se vzdala práva podati proti rozsudku zmateční stížnost a z toho důvodu nemohla tohoto opravného prostředku již použití (arg. odst. 4 § 394 tr. ř. a 2. odst. § 31 por. nov.), nemohl tak platně učiniti ani její manžel místo ní. Zmateční stížnost jím ohlášená byla proto podle 3. odst. § 434 tr. ř. odmítnuta jako podaná osobou neoprávněnou.

Čís. 5348.

Za zmocněnce soukromé firmy ve smyslu § 381, čís. 2 tr. z. možno považovati jen toho, kdo je pověřen ve smyslu hlavy V. obch. zák. uzavřítí obchody jménem firmy. Zmocněncem v tomto smyslu není ten, kdo jen sbírá objednávky a odevzdává je zástupci firmy.

Je-li trestný čin, zažalovaný jako zločin, ve skutečnosti jen přecinem, promlčuje se trestní řízení uplynutím tří roků.

(Rozh. ze dne 3. července 1935, Zm IV 76/35.)

Nejvyšší soud v trestní věci proti R. P., obžalovanému ze zločinu podvodu, následkem zmateční stížnosti obžalovaného z úřední povinnosti z důvodu zmatečnosti uvedeného v bodě 1 c) § 385 tr. ř. zrušil rozsudek vrchního soudu a podle bodu 3 § 326 tr. ř. zprostil obžalovaného obžaloby pro zločin podvodu podle § 50 tr. nov., § 381, čís. 2 tr. z.

Z d ů v o d ů :

Při přezkoumání spisů shledal nejvyšší soud, že obžalovaný byl vrchním soudem uznán vinným zločinem podvodu podle § 50 tr. nov., § 381, čís. 2 tr. z.

Rozsudek co do kvalifikace tohoto trestného činu podle § 381, čís. 2 tr. z. je zmatečný. Podle tohoto zákonného ustanovení byl totiž trestný čin kvalifikován proto, že se ho obžalovaný dopustil jako podzástupce firmy Z., t. j. jako zmocněnec v oboru svého zmocnění.

Za zmocněnce určité soukromé firmy možno považovati jen toho, kdo je pověřen obchody uzavřítí jménem firmy ve smyslu hlavy V. obch. zák. Nižší soudy zjistily, že obžalovaný byl řádným podzástupcem poškozené firmy, které sbíral a zasílal objednávky na látku, kterou i zpracovával ve své krejčovské dílně. Ohledně poměru obžalovaného k poškozené firmě vyplývá z rozsudků nižších soudů, že obžalovaný jen sbíral objednávky a odevzdával je zástupci zmíněné firmy J. L-ému. Tato činnost nevykazuje náležitosti obchodního zmocněnce. Kvalifikace zjištěného činu podle čís. 2 § 381 tr. z. je tedy mylná. Přijetím této kvalifikace byl zaviněn zmatek podle bodu 1 b) § 385 tr. ř., k němuž je třeba